изключение бе направена на въсъ церква. Въ ц-дъ отъ ~~Александъръ на Алекс. Екзархъ~~ отъ Алекс. Екзархъ

много и радно ся говори за българскиятъ въ царградъ церкви.

Богоугодната тази страда въ първата и самата причина на голѣмо българско събуждание, тая ся дѣ прочуду въ великото изпознавание на българи въ помежду имъ си и въ вѣчната дружба слѣдо дасяка въ българи

А. 2. Сѣ нарича авторъ на чужи народенъ ерасъ

На 1843 казва той присъединенъ въ ц-дъ отъ Европа и то било едно отъ най важни и най интересни за българитѣ приключения — българитѣ го били познавали отъ 1841 когато тѣ чували съ изадения блокн. 2) отъ окружното писмо (24 сеп. 1842) писмо тѣ продвижвано отъ Евр. вѣстници, а най вече отъ Аугсбургаеца, като та разбѣлували не само публиката въ турско но еще и политическитѣ лѣдове въ Европа и най паче турского посолство въ Парижъ. Въ всички вѣдрувани се сам е вдигнѣлъ бурѣ страститѣ отъ българитѣ противъ правителството и грѣаяли ви да приемятъ какво било нова окружно на Алекс. Екзарха окръстно къмъ българитѣ — дали имъ продводъ тѣ (колу?) и като видѣли миролюбивото му съдържание видѣло дали приказватъ като въздигнѣлъ надвлаетѣ напротивъ похвалимото за напрочитанетѣ му къмъ образованието въ вѣти — 3) той се насрдилъ почнѣлъ въ свои чувства и писмата и отправилъ къмъ високата порта и 5 тѣ велики сили Фр. Ан. Рос. Ав. и Прус. своитѣ мемоари (23 ян.) — нѣщо се приелъ благосклонно и далъ причина на ~~нѣкои~~ силитѣ да напрасвятъ представленията на порутата за българитѣ

Въ тѣзи мемоари се казвало чрезъ между друго

Чл. 2. Българитѣ иско и да се покорятъ отъ завоевателитѣ отъ турцитѣ отъ 4 вѣка на самѣ приемятъ робаче османското владѣние като свое дѣло. Въ това исчо тихно положение тѣ дѣ на надѣятъ основанието на своята свобода да си покарятъ народностто и да се управятъ по своитѣ правдини.

Чл. 3. Они желаятъ да приемятъ своего дѣ робство свободно, като останѣлъ присъединено на турского царство.

И тѣй, казва А. 2, после тѣ чувамъ се бланки, окружно писмо отъ 24 сеп. 1842. и мемоарѣтъ му отъ 23 ян. 1843. го пра-